

Καθημερινά Νέα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

• ΟΝΔΑΥΛΗ 40

• ΤΗΛ.

• ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1966

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΧΑΛΚΟΚ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 27

525.533, ΑΘΗΝΑΙ

• ΤΑΧ. ΤΟΜΕΥΣ 102

ΑΣΤΥΦΙΛΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΔΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ

Του έν Καλλι κερνία ΕΥΘ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ένα από τὰ θέματα εκθέσεων τής γεωνοσησιακής μου ζωής τὸ ὁποῖο μου εἶχε κάνει μεγάλη ἐντύπωση καὶ τὸ ὁποῖο ἀκόμη θυμίζω εἶναι τὸ «περὶ αὐρηπανισμοῦ».

Τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι μ' ἔκαναν νὰ θυμῶμαι τὸ θέμα κ' ἐγὼ δὲν τοὺς γνωρίζω ἴσως ἕνας λόγος εἶναι ἡ χρῆσις τής λέξεως «αὐρηπανισμὸς» ἢ ποῖα δὲν μου ἦτο τότε ἀπολύτως ἀτιμηπητή—εἰς ἐκείνη κτὴν ἡλικία θλέπετε ἐθεωρεῖτο σπουδαῖο ὅτι δὲν ἦτο ἀπολύτως ἀντιληπτὸ—ἴσως ἕνας ἄλλος λόγος εἶναι τὸ γεγονός ὅτι εἶχα συνδέσει τὴν ἀστυφιλία μὲ τὴν ὠροία κ' ὕγιεινότητι «τομολικοποῦλα» τὴν ὁποία πάντρεψαν στὴν Ἀθήνα καὶ ἡ ὁποία πέθανε ἀπὸ «μορφοζι».

Ὁ μέγας ἐν ταῦτοις ἀριθμὸς ἀτόμων προσερχομένων ἀπὸ ἀγροτικές περιφέρειάς καὶ ἐπιτυχῶς ἐγκαθιστωμένων εἰς ἀστικά κέντρα. Ἐνὼ δὲν ἀποκαλεῖ τὰ δρόματα, ὁποδεικνύει ὅτι ἡ μετακίνησις αὐτῆ τοῦ πληθυσμοῦ πρὸς τὰ κέντρα δὲν συνεπάγεται κατὰ κανόνα «μορφοζι». Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα ἡ ζωὴ τῶν μετακινουμένων εἰς τὰ κέντρα εἶναι πλέον ἀνετος καὶ μὲ σημαντικῶς μεγαλύτερον κατὰ κανόνα εἰσόδημα.

Εἰς τὰς τεχνικῶς ἀνεπτυγμένας χώρας χώρας ἡ μετακίνησις τοῦ πληθυσμοῦ πρὸς τὰ ἀστικά κέντρα κατέστη ἀνάγκη καὶ τὸ ποσοστὸν ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ εἶναι σημαντικῶς μειωμένον. Εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐπὶ παραδειγματι, τὸ ποσοστὸν ἀγροτῶν εἶναι μόλις 8%. Ἀπ' ἐναντίας εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ ποσοστὸν ἀγροτῶν εἶναι περίπου 50%. Πολλὴ

ἐνδιαφέρουσα διαπίστωσις εἶναι ὅτι τὰ 8% τῶν Ἀμερικανῶν παράγουν ἀρκετὰ τροφίμα διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ ἀρκετὸ μέρος τοῦ ἐλευθέρου κόσμου. Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ τεχνολογικὴ ἀνάπτυξις ἐσφίμανε καὶ γεωργικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ὅτι ἡ μείωσις τοῦ γεωργικοῦ πληθυσμοῦ δὲν ἐσφίμανε διὰ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας καὶ ἀεὶσων τής γεωργικῆς παραγωγῆς. Ἀπ' ἐναντίας ἡ χρῆσις τεχνικῶν μέσων κα τῶν ἐπιτευγμάτων τής ἐπιστήμης ἔχουν αὐξήσει περσοτίας τὰς ἀπαιτήσεις.

Ἡ μείωσις τοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ συνδέεται ὁμοίως μὲ τὴν εἰσαγωγή μηχανικῶν μέσων εἰς τὴν γεωργίαν καὶ κατὰ συνέπειαν μὲ τὸν ἀναδασμὸ ἢ ἀναδασιομὴ τής ἀγροτικής ιδιοκτησίας.

Ὅταν λέγωμε ἀναδασμὸ τής ἀγροτικής ιδιοκτησίας ἐννοοῦμε ὅτι κατανέμομε ἐκ νέου τὴν ιδιοκτησίαν ὅλων τῶν κατοίκων τής κοινότητος εἰς τρεῖς ὡτε ἕκαστος γεωργὸς νὰ ἔχη ἕνα ἢ τὸ πολὺ δύο μόνον τεμάχια. (ἕνα ξηρικό κ' ἕνα ποτιστικό) ἀπὸ τῶν δέκα ἢ εἴκοσιν τὰ ὁποῖα ἔχει σήμερον.

Ὁ ἀναδασμὸς τής ἀγροτικής ιδιοκτησίας ἐπιβάλλεται διότι μεταξὺ ἄλλων:

1. Καθίσταται δυνατὴ ἡ χρησιμοποίησις μηχανικῶν μέσων ὡς ἀναφέρθη καὶ ἀνωτέρω
2. Αὐξάνεται ἡ καλλιεργουμένη ἔκτασις κατὰ 5% περίπου διὰ τής μειώσεως τῶν συνόρων, δρόμων καὶ αὐλάων
3. Καθίσταται δυνατὴ ἡ τακτικὴ ἐπιβίωσις τοῦ ἀγροκλήματος.
4. Καθίσταται εὐχερεστάτη ἡ

Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελ.

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΘ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ

Διευκρινίζεται, διότι ἀνεγράφη ἐσφαλμένως εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον μας ὅτι ὁ εορτασμός τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ἀνω — Καστελλίων θὰ λάβῃ χώραν τὴν 22αν Μαΐου 1966, δηλαδὴ τὴν ἐπομένην τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου. Τὸ πανηγύρι προμηνύεται λαμπρὸ καὶ σχεδὸν οἱ περισσότεροι Καστελλιώτες ἀπὸ Ἀθήνα καὶ Πειραιὰ θὰ μεταδοῦν μετὰ τῶν οἰκογενειῶν ταν.

ΤΟ ΙΔ' ΔΙΕΘΝΕΣ ΡΑΛΛΥ-ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ

Τὴν 24ην Ἀπριλίου ἀφίκαντο στὸ χωριὸ μας οἱ ἐκπρόσωποι τής Ε.Λ.Π.Α. δ. Σύλλα Κοκαλιάνη καὶ οἱ κ.κ. Π. Ραλλίδης καὶ Γουδῆς καὶ Κορ καὶ Κα Δ. Νικολακοπούλου κατέκομαν ἀναγνώριση τοῦ δρόμου Καστελλίων — Χάνι Ζαγγανά—51ον χιλιόμετρο Ἀμφίσσης — Λαμίας, καθ' ὅσον ὡς εἶναι γνωστὸν εἰς τὸ ΙΔ' Ραλλύ — Ἀκρόπολις περιελήφθη καὶ τὸ χωριὸ μας ἀπ' ὅπου θὰ διέλθουν τ' αὐτοκίνητα τῶν ἀθλητῶν αὐτοκινητιστῶν Ἑλλήνων καὶ Ξένων τὸ πρωτὶ τής 28ης Μαΐου.

Σταθμὸς ἐλέγχου ὠρίσθη τὸ Χάνι — Ζαγγανά. Ἦδη γίνονται προετοιμασίες γιὰ τὴν ὑποδοχὴ καὶ τὴν ὀργάνωσις τής συμμετοχῆς τοῦ χωριοῦ μας στὴν διεθνή αὐτὴ ἐκδήλωσις.

ΤΟ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΜΑΣ

ΓΛΕΝΤΙ

Πάσχα θεράδου. Ένα σμάρι χοροῦμενα, μεθυσμένα ἀστέρια γυρίζουν στὸν ἀνοξιάτικο οὐρανὸ, μιὰ παρὰ χορεύει στὸ μαγαζὶ, κάτω ἀπ' τὸ φῶς τής ἀσπετρίνης. Έχουν τραβηχτεῖ τὰ σακκάκια στὶς καρτέλες, ἀπ' τὸ ξεκούμπωτο γιλέκο καὶ τάνουχτὸ ποικύμισο μέσα στὸ λαμὸ καὶ πάνω στὰ σεκλετισμένα πρόσωπα κυλάει ὁ ἰδρώτας, ὄρθιος στὴ μέση γεμάτος σεβντὰ κ' ὁ κλαριζὴς μὲ ἰδρωμένο τὸ κλαρίνο νὰ στάζει κόμπο-κόμπο παίζει ἕνα «καγκέλι», φέρουν βόλτες τὰ κορμιά, πετοῦν γύρω σὰν περιστέρια τὰ λυμένα μαντήλια κ' ὁ καταστηματοῦχος τραβώντας μὲ τὴ σκούπα τὰ σπασμένα γυαλιὰ ἀπ' τὸ πάτωμα καὶ κλείνοντας τὴν πόρτα, σηκώνει τὸν μερακλωμένο δειχτὴ τοῦ χερσοῦ φωνάζοντας.

—Κατάστημα, στόπ, δὲν κερνάει ἄλλο. Ὁ καταστηματοῦχος θέλει νὰ γλεντήσει.

Τραβάει καὶ κείνος τὸ πουλάθερ' λύνει τὴν γραβάτα καὶ μπαίνει τρέχοντας στὸ χορὸ.

Συντροφιῆς τριγύρω κουβαριασμένες στὶς καρτέλες καὶ στὰ τραπέζια κάνουν χάξι, ἕνα γέλιο γεμάτο μύρα κ' ἀγάπη ἀνθίζει στὰ πρόσωπα, κάποιον λιτσιρὶνι σκαρφάωσε στὸ φωτισμένο παραθύρι καὶ καττάει χτυποκαρδισμένο τοὺς μεγάλους, στράσκε ἀπὸ ποτήρια, φωνὲς νοιμένες στὴ μέση, χτυπήματα ποδιῶν καὶ παλαμῶνα γεμίζουν τὸ μαγαζὶ ποὺ κουνιέται τυλιγμένο στὸν καπνὸ, κάποιον χέρι κλάλει στὸ κούτελο τοῦ βιολιτζῆ ἕνα πενηντάρι, κάποιον πρόσωπο

Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΩΝ

ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ

ΣΤΟΝ ΛΑΚΚΟ

—Χριστός 'Ανέστη!
'Αληθώς 'Ανέστη!
Μέρα Λαμπρή
σάν άστραστή,
(σταθίτη αγάλια
τηράτε-χώρια
καίονται Μπαράλια
και Παληοχώρια).
Τούτη στιγμή
δὲ μᾶς βολεῖ
όλα δερομή,
φερε' τὸ σουβλί
πῶντο τ' ἀρνὶ
'λάτε σουβλίστε
άσπρωλαῖστε
καὶ πιπερίστε,
φινάστε φωτιά
ξύλα πολλὰ
—μὴν τὰ λυπάστε—
'πο δ'ὼ —'πο 'κει
ταμπάνια δυὸ
πρόκιες σωρὸ
δὲ μᾶς βολεῖ
'λάτε ἀναγκάστε.
Λαμπρὸς πολὺς
—μεσουρανὶς—
γὰ σudaυλίστε
τὸ ρενιστήρι
τὸ ποιστήρι
πιάστε ρεντίστε
(γρέβελος νά!
σύδραυλος νά!)
τὴ θράκα ἀπλώστε
—καπνίδια χῶστε—
κι' ἐμπρὸς παιδιὰ
βάλτε τ' ἀρνιά
μονοζυγιά
πιάστε γυρίστε
καὶ τουφεκίστε:
—«Χρόνια πολλὰ
πάντα μὲ γιά». 'Αρνίσια κοιλιά
σηκωταριά
στὴ θράκα ψήστε,
σιγά - σιγά
παχανταριά
πάρτε σειρὰ
καὶ τραγουδήστε.
Κι' ἀπ' τὴ φωτιά
ψημένους πιά
μεζέδες μᾶστε
καὶ μὲ γυαλιὰ
γυροβολιά
κρasiὰ πάλια

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

'Αρραβῶνες

Ὁ Λοχαγὸς Κων)νος Π. Μακρῆς ἀντήλλαξε δακτύλιον ἀρραβῶνα μετὰ τῆς δίδος Γιούλας 'Αριστ. Χαρατσῆ ἐκ Λαμίας τὴν 12.4.66 τοὺς εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέφιν.

Γάμοι

Τὴν 17.4.66 ἐτελέσθησαν ἐν Καστελλίῳ οἱ γάμοι τῆς δίδος Παναγιώτας 'Αλεξ. 'Κεφαλά μετὰ τοῦ κ. Γρηγορίου Εὐαγγ. Μαντᾶ (ἐκ Καπανδριτίου 'Αττικής).

Τὴν 24.4.66 ἐτελέσθησαν εἰς Λαμίαν οἱ γάμοι τοῦ Νικολάου Γεωργίου Πιπέλια μετὰ τῆς ἐκ Μώλου δίδος 'Αλεξάνδρας Κασσιού.

Πένθη

Τὴν 28)3)66 ἀπέβισε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Καστελλίῳ ἡ Παναγιώτα κῆρα Ι. Χαλατσᾶ. Εἰς τοὺς οἰκείους αὐτῆς τὰ «Καστελλ. Ὀπτικὰ Νέα» ἀπνευσθύνουν τὸ θερμὰ συλλυπητήρια.

'Αφίξεις

'Αφίχθη ἐξ 'Ιαπωνίας ὁ μέλλων συμπολίτης μας 'Αναστ. 'Ασημάκης ἐκ Παλαιοχωρίου

ὄλους κερᾶστε.
Κι' ὅταν ψηθοῦνε
στὰ τζένια εἰθοῦνε
(νὰ μὴν καοῦνε
κι' ὠμὰ μὴ βοῦνε),
στὰ σπῆτια μόνου
προτοῦ σκορπίστε,
μὲ τὰ σουβλιά
θγάλτε τ' ἀρνιά,
πέστε «ἀπὸ χρόνου»
καὶ τουφεκίστε:
—Χριστὸς 'Ανέστη!
'Αληθῶς 'Ανέστη!

Α. ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΗΣ

Βαπτίσεις

Τὴν Δευτέρα τοῦ Πάσχα ὁ Δῆμαρχος Γαλατσίου κ. Παπαδιονυσίου ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμθῆθρας τὴν κορούλα τοῦ συμπολίτου μας 'Ηλία Δ. Σικαλίκη, ὀνομάσας αὐτὴν Ζωὴν—Γεωργίας. Εὐχόμεθα νὰ τοὺς ζήση.

Ὁ κ. Παναγ. 'Ιωάν. Πέτρου, ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμθῆθρας τὸ ἄρρεν τέκνον τοῦ 'Ασημάκη Μπαλωμένου ὀνομάσας αὐτὸ 'Αθανάσιον (τὴν 11.4.66).

Ὁ κ. Κων)νος 'Αποστολόπουλος, ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμθῆθρας τὸ ἄρρεν τέκνον τοῦ αἰδέου Χαϊράλ. Κουτρούμπα ὀνομάσας αὐτὸ Νικόλαον (τὴν 11—4—66).

Τὴν 11.4.66 ὁ κ. Δημήτριος Πανουργιάς Μπάκας ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμθῆθρας τὸ ἄρρεν τέκνον τοῦ Παναγ. Χαμηλοῦ ὀνομάσας αὐτὸ 'Ιωάννην.

Τὴν 11.4.66, ὁ Παν. Σταυρόπουλος, ἐκ Λαμίας ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμθῆθρας τὸ θῆλυ τέκνον τοῦ κ. Παναγ. 'Αντ. Κοτσίκη ὀνομάσας αὐτὸ Καλλιόπην.

Τὴν 12.4.66, ὁ Νικόλ. Ζιῶγας ἀνεδέξατο ἐκ τῆς Κολυμθῆθρας τὸ ἄρρεν τέκνον τοῦ 'Ιωάν. Χανῆ ὀνομάσας αὐτὸ Νικόλαον.

Τὴν 17.4.1966, ἡ κ. 'Αθηνᾶ Καγκάλου ἀνεδέξατο ἐκ τῆς Κολυμθῆθρας τὸ θῆλυ τέκνον τοῦ κ. 'Ιωάν. Λιάπη ὀνομάσας αὐτὸ Βασίλικήν.

Τὴν 22.4.1966 ἐβαπτίσθη τὸ θῆλυ τέκνον τοῦ συμπολίτου μας κ. 'Αντωνίου Γραμματικῶ ὀνομασθὲν Γεωργία.

Τὴν 23.4.1966, ὁ κ. Δήμος Πέτρου ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμθῆθρας τὸ θῆλυ τέκνον τοῦ κ. Γεωργ. Εὐαγγ. Παπαελευθίου ὀνομάσας αὐτὸ 'Ανθόλαν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΣ ΜΑΣ ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΝ

Δραχ

- 1) 'ΙΝ. 'Αγορανότης 'Αμφισσα 100
- 2) Δημ. Παναγιώτου Λαμία 100
- 3) Σπ. Λέζας Πειραιῶς 100
- 4) Γ. Λευκαδίτης Καστέλνικα 50
- 5) Στέφ. 'Αποστολόπουλος 150
- 6) 'Ιωάν. Παν. Μοσχολίδης 100
- 7) Γεώργ. Θρ. Παπαγεωργίου 100
- 8) Νικ. Δημ. Κόλλιας 100
- 9) 'Κωστ. Γεωργ. Γούβαλης 150
- 10) 'Αθ. 'Ι. Μακρῆς 'Καναβάς 550

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΕΣΦΑΛΜΕΝΩΝ

'Εκ τυπογραφικῆς ἀβλεψίας τὰ προσφερθέντα ποσὰ ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν μας ἠλλοιώθησαν. Οὕτω διευκρινίζεται ὅτι οἱ ἐκλεικτοὶ συμπολίται μας κ.κ. Εὐθύμιος καὶ Παναγιώτης Δημ. Εὐθ. Βέλλιοι ἐκ Θεσσαλονίκης ἀπέστειλον εἰς τὸν κ. Στέφανο 'Κουλούρη δρχ. 300 καὶ ἡ Κα 'Αννα σύζ. Δημ. Γ. Μακρῆ ἀπὸ τὸ Μιλάνο δρχ. 100.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

'Απὸ τὴν ἀρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ 'Υπουργείου Παιδείας ἐδόθη ἐντολή, τῇ εὐγενῇ φροντίδι τῆς κ. Καίτης συζ. Δημ. 'Αντ. Παπαϊωάννου, νὰ ἀποσταλοῦν εἰς τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο το χωρίου μας 50 θρανία κειμήλια καὶ 3 ἔδρες. Τὴν εὐχαριστοῦμε ὅλο' μας.

'Καὶ ἡ εὐγενικὴ συναίρεση εἶχε συμπέσει. Ἡ ἐκλεικτὴ συμπολίτις μας κ. 'Ελένη 'Ραμποπούλου, τὸ γένος 'Αντ. Παπαϊωάννου καὶ ὁ σύζυγός της ἐφρόντισαν καὶ ἐχρηματοστάθησαν τὸ Σχολεῖο μας μὲ 130.000 δραχ. διὰ νὰ ἐπισκευασθῇ.

Τοὺς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴ φροντίδα καὶ τὴν ἀγάπην τους.

'Υπεύθυνος
Ι. Π. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΜΙΝΙΑΚ 18 ΑΘΗΝΑΙ
Τυπογραφεῖον
«ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ»
Μουλαγιάννη—Καζούρη
Σωκράτους 6 ΑΘΗΝΑΙ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

ΣΕΙΡΑ ΑΡΘΡΩΝ ΓΡΑΜΜΕΝΩΝ ΑΠΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

● **Συνέχεια** εκ του προηγούμενου
Προσέξτε ποτέ με τί σύστημα γυμνάζουν τὰ ζώα; Μήν τρομάξετε γιατί ένα ζώο μπορεί να γυμνασθή χωρίς μαστίγιο, μόνον με αύστηρη θέληση του Γυμναστή (Δαμοστή) που επιβάλλει λίγα πράγματα κάθε φορά αλλά μιά για πάντα.

Κανένας δασμαστής δεν επιτρέπει: κάτι τη μιά φορά και τὸ ἀπαγορεύει τὴν ἄλλην. —προσέξτε, οἱ ἰδιοτροπίες τῶν μεγάλων εἶναι τὴ χειρότερα πράγμα γιατὴ τὴν ἀγωγή τοῦ παιδιοῦ.

Νὰ λέτε με συντομία καὶ σαφῆ-νεια: ἐκεῖνο ποὺ θέλετε νὰ πῆτε.

Προσέξτε τὸ παιδί νὰ ἀκούη ἐκεῖνο ποὺ τοῦ λέτε, μιλήστε του με τρόπο ποὺ νὰ σὰς καταλάβη, καὶ μὴ ἐπαναλαμβάνετε ἀσκοπα δ.τι εἶπατε, θὰ ὑπακούσῃ καλύτερα τὴ διαταγή σας, ἂν τοῦ ἐξηγήσετε με δυὸ λόγια τὸν λόγο ποὺ τὴν προκαλέσε, ἀλλὰ θὴν μιλῆκεσθε σὲ συζήτησι γιατί ἡ ἀνταλλαγὴ ἐπιχειρημάτων τοῦ δημιουργεῖ προφάσεις ἀνυπακοῆς καὶ ἰδιοτροπίες.

Ὁ καλὸς γυμναστής σκεπτεῖται ἴσως στὸ στόχο του, ζητᾷ λίγα, καὶ εἶναι ἀλύγιτος στὴν ἐπιμονή του γιατὴ ὅτι ζήτησε.

Βέβαια: δὲν εἶναι τὸ ἴδιο πράγμα νὰ γυμνάσῃ κανεὶς ἕνα ζῶο κ' ἕνα μικρὸ παιδί. Ἡ διαφορὰ εἶναι μεγάλη.

Ἀπὸ τὸ ζῶο ζητᾷμε τὴν τυφλὴν ἐνδραχίαν καὶ τίποτα παραπάνω, ἐκτὸ ἀπὸ τὸ παιδί, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ὑπακοὴν ζητᾷμε καὶ πρωτοβουλία. Ἡ πρωτοβουλία ἀναπτύσσεται μόνον ἂν ἀφήσουμε τὸ παιδί νὰ ἐνεργῇ ὅσο μπορεῖ ἐλευθέρως καὶ αὐθόρμητα.

Πρέπει γι' αὐτὸ ν' ἀφήσωμε τὸ παιδί νὰ διαλέξῃ μόνον του τὰ παιχνίδια του καὶ τὴν ἀπασχόλησίν του, νὰ τὸ ἀφήσωμε νὰ κἀνῃ ὅ,τι θέλει, φτάνει νὰ μὴν θλάπητῃ τὸν ἑαυτὸν του ἢ τοὺς ἄλλους.

Τὸ παιδί ποὺ ἔχει τὴν εὐχέρεια νὰ κινεῖται ἀνεμπόδιστα γίνεται πῶς ὑπάκουο καὶ πῶς εὐπλάστο, τίς στιγμὲς ποὺ εἶναι ἀνάγκη νὰ πειθαρχήσῃ στὰ λόγια τῶν μεγάλων.

Τὸ σύστημα αὐτὸ τῆς ἐλευθέρως

πρωτοβουλίας πρέπει νὰ τὸ ἐφαρμόζουμε κάθε φορά ποὺ τὸ μωρὸ μας, καὶὼς μεγαλώνει. πρέπει νὰ μάθῃ κάτι καινούργιο. Π.χ. νὰ περπατᾷ, νὰ φάῃ μόνον του κλπ. προσοχὴ ὅμως γιατί εἶναι δίκαιο μαχαίρι ἐδῶ: Ναι μὲν, πρέπει νὰ τοῦ παρέχουμε τὴν εὐχέρεια νὰ ἀπαιχρή κατὰ μόνον του γιατὴ νὰ τὸ μαθαίῃ, ἀλλὰ ὄχι κάθε φορά πολλὴ πρόωρα, νὰ μὴν ὑποκύνουμε δηλαδὴ στὸν πειρασμὸ τῆς ματαιοδοξίας μας γιατὴ νὰ τὸ κάναμε πρόωρα ἀνεπτυγμένον.

Πάντως ὅταν τοῦ τὰ δίνωμε ὄλα στὰ χέρια, τὸ συνηθίζουμε νὰ ἔχῃ ὑπέρτερος καὶ δὲν μισθαίνει νὰ τὰ θγάξῃ πέρα μόνον του καὶ νὰ γίνεταί ὑπέρτερος τοῦ ἑαυτοῦ του.

➡ Συνεχίζεται

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΦΩΚΙΔΟΣ
ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΝ

Ἐν Καστελλίῳ τῇ 5.4.1966
Π ρ ὶ ς

Τὴν ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικὴν Ὀργάνωσιν
(ὑπ' ὄψει κ. Καλονάρου)

Ἄ θ ἦ ν α ς

Ἐχομεν τὴν τιμὴν διὰ τῆς παρουσίας καὶ σὰς παρακαλοῦμε νὰ δεχθῆτε τὰς εὐχαριστίας καὶ βαθυτάτας εὐχαριστίας τῆς Κοινότητος μας καὶ ἰδία τῶν ἀπόρων αὐτῆς κατοίκων, διὰ τὴν μέριμναν καὶ τὴν στοργὴν μετὰ τὴν ὁποίαν περιβάλετε τὸ χωριὸν μας καὶ τὴν ἐνίσχυσιν τὴν ὁποίαν παρέσχετε εἰς τοὺς ἀπόρους του.

Εἴμεθα πάντοτε εὐγνώμονες καὶ θὰ ἠθέλωμεν νὰ μᾶς ἐδίδοτο εὐκαιρία νὰ σὰς φιλοξενήσωμεν κατὰ τὰς δυνάμεις μας εἰς τὸ χωριὸν μας.

Με εὐλικρινεῖς εὐχαριστίας
Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος

ΠΩΛΗΣΙΣ ΚΑΠΙΝΩΝ

Πληροφοροῦμεθα ὅτι μέχρι σήμερα ἐπωλήθησαν πρὸς 28 δραχ. τὸ κιλίον περίπου πενήντα συγγραμμιστοί μᾶς κοπῆς σπὴν ἑταιρεία (Α)φών Παπασπυράτου.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΜΑΣ

ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ

Τὰ προηγουμένα ἄρθρα μας ἀνεκίνησαν ζωηρότατο τὸ ἐνδιαφέρον μεταξὺ τῶν κύκλων τῶν συγγραμμάτων μας, τόσο τοῦ χωριοῦ μας, ὅσο καὶ τῶν ἐγκατεστημένων στὴν Ἀθήνα καὶ Πειραιά, καὶ τὸ ἐξωτερικόν.

Τὸ ἴσο ζωτικὸ αὐτὸ ζήτημα, ποὺ ὅταν θὰ πραγματοποιηθῇ θὰ μετατρέψῃ τὴ γῆ μας σὲ Καλλιφέρνη, ξεσήκωσε συζητήσεις καὶ προσπάθειες καὶ τάγματα ἐθελοντῶν ἀγώνων γιατὴ τὴν πραγματοποίησίν του. Σήμερα παραθέτομε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ συμπολίτου μας καὶ Ἀλεξάνδρου Ν. Σίμου, στὴν ὁποίαν περιέχεται ὁ ζήλος ὅλων μας:

«Καστέλλια, τῇ 26)3)66

Ἀγαπητὰ
«ΚΑΣΤΕΛΛΙΩΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Στὶς στήλες σας διάβασα ἕναν νέον ἀγῶνα γιατὸ τὸ φράγμα, καὶ σὰς συγχαίρω καὶ σὰς εὐχομαι καλὴν ἐπιτυχίαν.

Γιὰ μένα εἶναι ἀγάρα, ἀλλὰ γιατὴ τὶς ὑδρῶνες γενεὲς εἶναι θησαυρὸς ἀνεξάντλητος.

Ἐπειδὴ κ' ἐγὼ μετὰ τὴν ἀνάλογια τῶν δυνάμεών μου κοπίασα γι' αὐτὸ τὸ ὄνειρο καὶ μέσα μου μένει κάποιον πάθος, ἔρχομαι νὰ σὰς εἰπῶ μερικὲς ἀπ' τὶς παληότερες προσπάθειες, ποὺ μπορεῖ νὰ σὰς βοηθήσουν στὸν ἀγῶνα σας.

Τὴν πρώτη μου ἰδέα τὴν πῆρα
➡ Συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελ.

ΠΑΣΧΑΛΙΝΑ

—Χάλασε ὁ Θεὸς ἰὸν κόσμον καὶ φέτος στὸ χωριὸν μας τὸ Πάσχα. Γεμάτο τὸ χωριὸν ἀπὸ ντόπιους καὶ ξένους φίλους τους, παρὰ τὸ θλιβερὸ γεγονός 14 θανάτων τῆς τελευταίας πρὸ τοῦ Πάσχα 40 ἡμέρες.

—Δὲν χῶραγε ἡ ἐκκλησιά. Οἱ δυὸ παπάδες μας ἔδιναν τὸν κατανυκτικὸν τόνον στὰ πάθη τοῦ Θεοανθρώπου.

—Τὰ κορίτσια στόλισαν τὸν ἐπιτάφιο καὶ τὸ βράδυ—ἰδίως τὰ γυμναστικοκόριτσα—διακρίθησαν μετὰ τὶς γλυκὲς φωνὲς του στὸ ψάλισμα τῶν ἐγκωμίων.

—Ἡ Ἀνάστασις ἔγινε στίς 12 τὰ μεσάνυχτα.

Μπομπουνίξε ὁ τόπος στὸ πυρομαχικόν. Ἀτιμόσφαιρα πολεμικῆ, χωρὶς ἐπεισόδια.

—Ὁ καιρὸς ἦταν παραγγελία, καίτοι τὸ Πάσχα ἦταν πρῶτο. Ἐκαμε ἀληθινὰς πασχάλιατικες ἡμέρες.

—Οἱ ψησταριὲς παρέες—παρέες στήθησαν, ὅπως πάντα. Ντούχνιασε καπνὸς καὶ ἡ μυρουδιά τοῦ ψητοῦ. Νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες ἔλαβαν μετὰ ὄρεξιν μέρος στὸ πασχάλιατικόν τσιμποῦσι. Φέτος τ' ἀρνιά ἦταν ἐξαιρετικὰ ἀκριβὰ, 50 δραχ. περίπου τὸ κιλῶ. —Στὴν Ἀγάτη τ' ἀπόγευμα ἄ-

νοῖε ὁ χορὸς, ἀλλὰ τὸ βράδυ στὰ καφενεῖα ἔγινε ὁ μεγάλος σματάς.

—Τὴ Δευτέρα τῆς Λαμπρῆς, ὅσοι χόρευαν καὶ δὲν πενηθούσαν, μετὰ τὴν προτροπὴν τοῦ αἵδεο. Παναγιώτη Παπανικολάου, ἔδωσαν τὸ παρόν. Τὸ ἴδιο καὶ τὸ ἀπὸγευμα καὶ τὸ βράδυ στὰ καφενεῖα.

—Ὁρχήστρα πλήρης. Πετραῖοι, Ζήτρος Κουδούνας, Κώστας Μαρκετάς, Σπύρος Βάβης, Ἀντώνης Γραμματικὸς, Μήτσος Κάτζος, Σταμάτης Μπάκας. Ἐδινε κ' ἔπαιρνε.

Μπάθο τους.

—Ἄλλο κοκὸν πάλι μετ' αὐτοκίνητα Ι.Χ. Ἐρχονταν κ' ἔφευγαν. Ὁμιόνοια καὶ κάτι παραπάνω τὸ χωριὸν.

—Ἐκεῖ τὴ Δευτέρα τῆς Λαμπρῆς, τὸ ἀπόγευμα τὸ χορὸν ἀνοῖξε ἡ νεολαία. Ἦταν ὅλοι τους ζηλευτοί. Χορεύτηνε τσάμικο σὲ ὑψηλὰ ἐπίπεδα.

—Τὴν Τρίτην στὸν Ἄϊ - Θανάση. Ἦταν ἡ συνέχεια καὶ τὸ τέλος γιατί ἐν τῷ μεταξὺ ἐξέφυγε ὁ κόσμος.

—Ἄς εὐχηθῶμε τοῦ χρόνου χιλιάδες φορὲς καλύτερα. Πρὸ πάντων χωρὶς πένθη, ὅλοι με ὑγεία καὶ χαρὰ νὰ ξαναγορετάσουμε.

ΑΠ' ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ο ΠΑΛΗΟΧΛΩΜΟΣ

Δέν είναι άπολύτως έξηκριβω- μένον ιστορικώς πότε διελύθη ή Δωρική Τετραπόλις ή Έξάπολις και τί απέγιναν όσοι άπόμειναν μετά τις λογής - λογής καταστροφές μέσα στους αιώνες. Πάντως ένν είναι βέβαιον ότι στη μεγάλη κοσμοχαλασιά του 6ου και 7ου αιώ- νου μ.Χ. σ' αυτό το άνακείμενο όρειών, φυλών και λαών, που σα- ρώνουν τον έλληνικό χώρο, ανα- φέρεται να έπιζη από όλες αυτές τις θωρικές πόλεις το Βαϊόν εις τόν «Συνέδημο» του θυζαντινού ιστορικού και γεωγράφου Έερο- κλέους, που έζησε κατά τους χρό- νους του Ίουστινιανού, εις το ό- ποιον σύγγραμμα γίνεται άπαρί- θμηση των μητροπόλεων.

Εις την περιοχή αναφέρονται να έπιζούν έκτος από το Βαϊόν το όποιον το αναφέρει μάλιστα ως Βοή ό Έεροκλής και ή Δρυμία (Γλουίνισια) κλπ. και για πρώτη φορά μνημονεύεται και ή μητροπό- λις Βάριανης.

Έπίσης είναι βεβαιωμένο ότι κατά την εποχή της Ρωμαϊκρα- τίας από την άφθονία των ρωμαϊ- κών νομισμάτων, τα όποια έχουν μέχρι τώρα εύρεθη, πρέπει να ύ- φίσωνται τόσον το Άνω Καστέλι- λι όσον και το Κυτίσιον το Δωρι- κόν (Παλαιόκαστρον Χλωμού) ό- σον και ή πόλις ή εύρισκομένη εις Άνω Κάνιανη.

Παραμένει όμως γεγονός, ότι πλήρης διάλυσις πρέπει να έγινε τον 6ον και 7ον αιώνα μ.Χ. του χώρου της αρχαίας Δωρίδος (Μη- τροπόλεως των Δωριών) και οι πληθυσμοί της να έτράπησαν προς τα όρη για να γλυτώσουν τις έπιδρομές, την σφαγή και την λεη- λασία. Έτσι ιδρύθησαν οι όρεινοι συνοικισμοί, οι Κολοβάτες, ή Βά- ριανη, ό Χλωμός και έπιτεύχθη ό πληθυσμός των Άνω Καστελλίων και της Κάνιανης.

Έπειδή εις τόν χώρο της Δω- ρίδος εύρίσκετο άκριβώς ή διάδοχος προς το Μαντεϊόν των Δελφών, το όποιον με την φήμη του, και τόν πλούτον του προσήλκυσε όλους τους έπιδρομείς, έπόμενον ήτο να έρημωθή ό χώρος αυτός, άφού οι κάτοικοι δέν ήτο δυνατόν να πα-

ραμείνουν άνωπεράσπιστοι έμπρός στην λάβαρα της έποχής και να δημιουργηθούν οι νέοι οικισμοί εις τα όρεινά.

Έτσι ένα μέρος του Δωρικού πληθυσμού της διαλυθείσης Τετρα- πόλεως ή Έξάπόλεως ίσως δέ πε- ρισσότερον όμως οι Κυτινείς και Βοείς να είναι οι έποικοι της Βά- ριανης και ίδια του Χλωμού.

Αυτό το ένισχύει ότι τα χωρά- φια μέχρι σήμερα του γύρω χώ- ρου του Κυτινίου άνήκουν σε Χλω- μίσιους.

Για το Χλωμό—τόν Παλαιοχλω- μό —δέν έχουμε άτυχώς πολλές πληροφορίες. Το μόνο στοιχείο που σώζονται μέχρι σήμερα είναι ή έκκλησία του ό Πολιούχος Ά- γιος Άθανάσιος, του όποιου εορ- τάζουμε την μνήμη εις τις 2 Μαΐου και τα έρείπια του κεφα- λαιοχωριού αυτού που εύρισκονται κατεσπαρμένα γύρω από την Έκ- κλησία.

Αρχαία νομίσματα στην περιοχή δέν έχουν εύρεθη, αλλά έχουν εύρε- θη άρκετά θυζαντινά και ένας τά-φος μεταχριστιανικός παλαιότερος.

Έτσι μπορούμε με βεβαιότητα να προσδιορίσωμε τόν έποικισμό του Χλωμού κατά τόν 7ον ή 8ον αιώνα.

Τά στίλια του από τα καταμε- τρηθέντα έρείπια υπερβαίνουν τα 60, δηλαδή ένα διάστημα ξεπερ- νάει σε πληθυσμό το Άνω Καστέλι- λι.

Εις τόν παλαιά άνευρεθέντα θυ- ζαντινόν τάφον άξιωματούχου ως φαίνεται, εύρέθησαν ξίφος θυζαν- τινόν, δόρυ με διπλούν πέλεκυ, ά- κόντιον, σιδηρούν κράνος και πρό- πτεσ και μικρή σειρά άλυσσίδων, οι όποιες μάλλον άνήκουν σε ιππέα. Χαρακτηριστικώς δέ σόδεισ σταυ- ρός εύρέθη, δια τούτο και ήμφι- σθητήθη άν πρόκειται περι χριστι- ανού ή περι βαρβάρου άξιωματού- χου ταφέντος εκεί.

Τά θυζαντινά νομίσματα τα ά- νευρεθέντα άνάγονται εις την περί- οδον του Βασιλείου του Βουλγαρο- κτόνου των Κομνηνών και των Άγ- γέλων.

Έκ των εικόνων δέ της έκκλη- σίας του Άγίου Άθανασίου μι-

έχει σαφή χαρακτηριστικά 12ου αιώνας.

Συχετισμός του Πολιούχου τού- του της έκκλησίας του Άγίου Ά- θανασίου θα ήθύναιο να γίνη με- τά την μετακίνησιν του Χλωμού εις την σημερινήν θέσιν του, ή ό- ποία κάθοδος έπραγματοποιήθη βραδέως και προοδευτικώς από του έτους 1800—1864 με την ιδρυθεί- σαν έκκλησίαν του Άγίου Άθανα- σίου σημερινού Χλωμού, μεταφο- ςά δηλαδή του έφαστίου Θεού εις την νέαν διακονίαν, αλλά και του Άγίου Άθανασίου Γραβιάς και ίδια του Άγίου Άθανασίου Λυ- κόβραχης όπου τα σοβαρά ατα εύ- ρήματα των τελευταίων ετών (μω- σαϊκά κλπ.).

Βεβαίως αποκλείεται ό Άγιος Άθανάσιος Παλαιού Χλωμού να ήτο μονή με μετάχιον τόν Άγιον Άθανάσιον Λυκόβραχης. Τούναν- τίον ό Άγιος Άθανάσιος Λυκόβ- ραχης παρουσιάζεται σαν χριστι- ανική έκκλησία επάνω σε έρείπια ειδωλολατρικού ναού κατά τους πρώτους ίσως χριστιανικούς χρό- νους. Γι' αυτό όμως θα γίνη λό- γος άλλη φορά.

Στά χρόνια της Τουρκοκρατίας και στον Παλαιοχλωμό όπως και εις τα Άνω Καστέλλια και εις όλα τα όρεινά χωριά, διουκιητικώς, ίσχυσε ό θεσμός της δημογεροντί- ας. Χαρακτηριστικό έγγραφο είναι ή αναφορά Έπαρχιών Σαλώνων και Μενδενίτης προς τόν Καπο- δίστρια, όπου αναφέρονται δημο- γέροντες Χλωμού, οι όποιοι ύπο- γραφούν την αναφορά, οι Δ. Ζα- χαρίου, Θ. Καλπουζος και Δ. Άγ- γελής. Το έγγραφο τούτο έδημο- σίευσεν έσχάτως εις τόν «Φωκικόν Ταχυδρόμον» φύλλον 12)3)1966 ό ίστοριοδίφης κ. Γ. Γάτος.

Ός δημογεροντία Καστελλίων ά- ναφέρει κάποιον Παπακωνταλήν, αλλά μάλλον θα πρόκειται περι λά- θους, θα πρόκειται περι του Πα- παγεωργάκη. Της Κάνιανης ανα- φέρεται στο ίδιο έγγραφο ό Δη- μογέρον Γ. Παπαγιεργής.

Κατά το Βασιλικόν Διατά- γμα 30.8)18.12.1840 περι συγχο- νεύσεως Δήμων της Έπαρχίας Παρνασσίδος, ό Χλωμός αναφέρε- ται σαν αυτοτελές χωριό του Δή-μου, κατά συνέπειαν ή έδρα του ή-

το άκόμη εις το επάνω χωριό εις τόν Παλαιοχλωμό.

Άλλά και μετά την όριστικήν κάθοδον των κατοίκων του Χλω- μού εις την σημερινήν θέσιν του (1964), φαίνεται ότι είχε διατη- ρηθή ή αυτοτέλεια της Κοινότη- τος, άφού εις την άπογραφήν του 1920 αναφέρεται ό Χλωμός με 91 κατοίκους (σημειώσον ότι άποτελούσε ξεχωριστή ένορία με δικό της ιερέα. Τελευταίος ιε- ρεύς ό Παπανάκος), πλην όμως πρέπει να σημειωθή ότι το Β.Δ. 29.8.1912 (ΦΕΚ Α' 261)1912 θεωρεί την Κοινότητα Καστελλίων ποτελούμένην εκ του συνοικισμού Καστελλίων και εκ του συνοικισμού Χλωμού.

Πολλοί κάτοικοι του Χλωμού μετανάστευσαν στην Έλάτεια (Δρα- χμάνι), στην Βάργιανη κλπ.

Χλωμίσιες οικογένειες σημερι- νές είναι οι Σιμαίοι, οι Κουσου- ραίοι, οι Τσαπαναίοι, οι Ήλιοπου- λαίοι, οι Λιακαίοι, οι Παπαδάς, οι Γραμματικάιοι κλπ.

Και σχετικό δημοτικό τραγού- δι αναφέρεται στον Παλαιοχλωμό και μάλιστα τόν άνεβαίνει σε Κε- φαλοχώρι. Κλέφτικο, τραγουδιώ- τον άπ' τούς παλιότερους:

—Γιάννημ' γιατί παλάβωσες και (πήρε ό νούς σου άγέρα και χάλασες τρία χωριά τρία (κεφαλοχώρια.

Που χάλασες και το Χλωμό που (ήταν κεφαλοχώρι;

—Κι' αλήθεια άφέντημ' εφταιξα (να μου το συμπάθησες.

—Δέν είναι για συμπάθωσμα δέν (να για χαίρει.

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΘΗΝΩΝ - ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Χάρης εις την προθυμίαν και την φιλότιμη προσπάθεια έθιμηρη τήσεως του κοινού, το προσιωπικό των λείωφορείων Άθηνών — Κασ- τελλίων, που άποτελείται, το πε- ρισσότερο άπ'ις κτόπιους, έκαμε το πόν για την μεταφορά των συγ- χωριστιών μας στο χωριό μας και πάλι έπιστοφορά των στην Άθήνα. Τους αξίζουμε συγχρητήρια.

ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ

Συνέχεια εκ τής 3ης σελ. του «Ζείνη Λογγά», με αποτέλεσμα της τοπογραφήσεως, να βγαίνει το πλάτος στην άρχή του φράγματος 132 μέτρα μάρκος και ύψος 35 μέτρα, έργον για μᾶς αδύνατον, γιατί ο προϋπολογισμός της κατασκευής άπαιτούσε πολλά λεπτά.

Σε μιὰ ἐρώτησι πρὸς τὸν προϊστάμενον τοῦ συνεργείου πόσα μπορεῖ νὰ στοιχίσῃ τὸ ἔργον μου ἀπαντᾷ, ὅτι δὲν εἶναι δική μου αὐτὴ ἡ δουλειά, πάντως περίπου μὲχρι 1.200.000 δρχ. Μόλις ἄκουσα αὐτὸ τὸ ποσὸν δὲν ξαναμίλησα γιὰ τὸ φράγμα ποῦτέ, παρὰ ἀρχισα νὰ προπαγανδίζω γιὰ τὸν ἀγωγὸ, καὶ ἀπ' ἐκεῖ καὶ πέρα πῆρε τὸν λόγὸ ἡ Κοινότης.

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς μελέτης τοῦ ἔργου τοῦ ἀγωγοῦ παρήλασαν πολλοὶ μηχανικοὶ, τοὺς ὁποίους συνόδευα πάντοτε, οἱ ὅποιοι μοῦ εἶπαν, ὅτι ἐδῶ ποὺ σὰς ὑπέδειξαν

Τὸ 1934—1935 ἔκανα μιὰ αἴτησιν μὲ μερικὲς ὑπογραφὰς ὀλίγων ποὺ συμφωνοῦσαν μαζί μου πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας. Καὶ στίς 5 Μαΐου 1935 πῆρα τὴν ἀπάντησιν, ὅτι διετάχθη εἰδικὸν συνεργεῖον νὰ ἔλθῃ νὰ κἀνῃ τὴν τοπογραφῆσιν διὰ τὸ ἔργον. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο, τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Ὑπουργεῖου τὸ παρέδωσα στὸν Πάτριον τῆς Κοινότητος κ. Π. Τσακνιῶν, ὁ ὁποῖος καὶ εὔρεν πότε ἔγινε στὸ Ὑπουργεῖο ἡ μελέτη.

Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς ἀνέκοιψε τὰς προσδοκίας μας ἦταν τὸ ἔξις: Κατὰ Μάρτιον τοῦ 1935 τὸ Ὑπουργεῖον ἔστειλε ἕναν μηχανικὸν νὰ κἀνῃ τὴν αὐτοψία ποὺ θὰ γίνῃ τὸ φράγμα, τὸν ὁποῖον ὅμως δὲν τὸν εἶδα.

Ὁ Μηχανικὸς αὐτὸς ἐρώτησε κάποιον ἀπὸ τὸ χωριὸ μας ποὺ νὰ πᾶγῃ καὶ τοῦ εἶπε, ἐπάνω στὴν ποταμιά. Πῆρε ἕναν ἀγωγιάτη καὶ πῆγε μόνος του. Βγαίνοντας ἀπὸ τὸν Πύργο εἶδε ὅτι ἐκεῖ πλέον σταματᾷ ὁ ἀσβεστόλιθος καὶ ἐκεῖ ὑπέδειξε νὰ γίνῃ τὸ φράγμα, χωρὶς ὅμως νὰ ὑπάγῃ πρὶν ἐπάνω, νὰ ἐξερευνηθῇ τὸ μέρος, ποὺ ὑπῆρχαν φυσικὲς καὶ πρὶν κατάλληλες τοποθεσίαι, γιὰ τὸ φράγμα.

Κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1935 ἦλθε τὸ συνεργεῖον τοῦ Ὑπουργεῖου καὶ ἔκανε τὴν μελέτην, τὴν ὁποῖαν παρεκολούθησα μέχρι τέλους ὡς ἐργάτης καὶ μὲ ἐνδιαφέρον.

Ἡ μελέτη ἄρχισε ἀπὸ τὸν πάτο

γιὰ τὸ φράγμα, δὲν εἶναι τὸ κατάλληλον μέρος, γιατί δὲν πηγαίνατε πρὶν ἐπάνω λίγο περὶ τὰ τρία χιλιόμετρα, ποὺ ὑπάρχει κατάλληλον ἔδαφος καὶ μέρος καὶ νὰ γίνῃ τὸ φράγμα μὲ λίγα λεπτά.

Μιὰ μέρα πῆρα ἕνα μηχανικὸν καὶ πῆγα ἐπάνω στὸ «λιθόπυργο» στὸ σύνορον Καστελλίων—Καλοσκοπῆς καὶ μοῦ εἶπε ὅτι ἐδῶ εἶναι τὸ κατάλληλον μέρος. Ὅλα αὐτὰ σὰς τὰ γράφω διὰ νὰ γνωστοποιηθῇ ὅτι τὰ κατάλληλα μέρη εἶναι ἀπὸ «λιθόπυργο» καὶ ἐπάνω. Ἐκεῖ ὑπάρχουν μέρη στενὰ 30—40 μέτρα καὶ ὄχι 132 ποὺ μᾶς ἔβριξαν, ὅποτε εἶναι δυνατὴ ἡ κατασκευὴ τοῦ φράγματος πολὺ φθηνὰ.

Εὐχομαι οἱ προσπάθειές σας νὰ ἐπιτύχουν γιὰ τὸ καλὸ ὅλων μας.

Φιλικώτατα
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ν. ΣΙΜΟΣ

Ο ΤΣΑΚΑΛΟΚΕΤΣΙΟΣ

Γέρασ' ὁ Κώστας Τσάκαλος κ' ἀσπρίσαν τὰ μαλλιά του. Μὰ σὰν τὸ λύκο ἔχ' αὐτὴ, αἰτήσια τὴ ματιά του. Μουστᾶκι ἀρεμιάνιο ἔχει σὰν τοῦ Δυσσέα, μονάχος πάντα κάθεται, τὴ γιλίτσα ἔχει παρῆα. Στὸ κερφενέ, τ' ἀγγαντερό τὸ μέρος πάντα πᾶνει καὶ ἀγγαντεύει τὸ θουνὸ, τοῦ Ζαγγανά τὸ Χάνι. Ἄναθμιέται τὰ παλὰ τῆς νιότης του τὰ χρόνια, τὰ πρόβατα, τὶς ρεμματιές μὲ τ' ἄλλουτα τὰ χιόνια. Ἄναθμιέται τὶς βοσφιές πάνω στὸ λυκομίμα, τὶς λαγκαδιές, ἀνήφορους καὶ κάθε μονοπάτι, ποὺ διάβαινε σὰν σταυραϊτός, ἀνάλαφρα σὰν αὔρα, πατέ του δὲν ἀπόστασε δὲν εἶχε νοιώσει λαύρα. Ζοῦσε πρὶν καλὴ ζωὴ μέσ' στὸ καθαρίο ἀέρα, μὲ τὰ σκυλιὰ του συντροφιὰ, τὸν τσακαλιὸν φοβέρα. Μὲ τὸ ἀστρὶ ποὺν προμηθεῖ τὸν ἔρχομό τῆς μέρας σαλάχαγε τὰ πρόβατα, γλυκὰ — σωστός πατέρας — νὰ σηκωθοῦν γιὰ τὴ βοσκή. Καὶ σὰν μεσημεριάσει στὸ σᾶλο τὰ ροβόλαγε, στὴ στρουγγα νὰ τὰ μπᾶσῃ. Στὸ στρουγγολίθι κάθονταν κ' ἀπ' τὰ μεστὰ μαστάρια ἄρμεγε γάλ', ὀλόπαχο καὶ γέμιζε καρδάρια, Ροφοῦσ' ἀφρὸ γιὰ ὄρεξη πρὶν τὴν τριμψάνα φάη, τὸ χλωρὸ τυρὶ τὸ γλυκὸ τὸ πρὶν καλὸ προσφάι. Καὶ ξεδιψοῦσε μὲ νερὸ ἀπ' τὴ νεραϊδογέννα τῆς κρῦα βρύση. Σάπλωνε σὲ φλέσουρα στρωμμένα, νὰ κοιμηθῇ. Γιὰ νὰ μοσθῇ νὰ ξαγρυπνᾷ στὸ σκᾶρο, φωτιές ν' ἀνάβῃ, ποὺ καὶ ποὺ νὰ εἰχῆν κᾶνα σμπάρο. Γιὰ νὰ φοβίξῃ τοῦ θουνοῦ τοὺς λύκους, τὰ τσακάλια. Αὐτὰ θυμᾶτ' ὁ Τσάκαλος, ρουφάει ἀγάλια-ἀγάλια. Εἰς τοῦ Κολοῦκα τὸ κερφέ, καὶ θερυαναστενάξει πρὸς πέρασαν τὰ χρόνια του μὰ κάτω δὲν τὸ βάζει.

ΔΗΜ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Η ΑΣΤΥΦΙΛΙΑ

Συνέχεια εκ τής 1ης σελ. ἡ κατασκευὴ ἐγγείων θετρώσεων.

Ἐν σχέσει μὲ τὸν μηχανισμόν τοῦ ἀναδασμοῦ τῆς ἰδιοκτησίας θὰ ἀναφερθῇ μόνον ὅτι στηρίζεται ἐπὶ δημοκρατικῆς βάσεως.

Ἄν θὰ ὑπεισέλω εἰς περισοτερας λεπτομερείαις σχετιζομένης μὲ τὴν γραφειοκρατικὴν διαδικασίαν τοῦ ἀναδασμοῦ, τὸν τρόπον ἀξιολογήσεως τῆς ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας κλπ. Σκοπὸς τῆς παρούσης δημοσιεύσεως εἶναι νὰ σημειώσῃ ὅτι τὸ θέμα τῆς ἀναδασμοῦ τῆς ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας παρουσιάζει γραφειοκρατικὴν ἐνδιαφέρον διὰ τὰ Καστελλία καὶ νὰ συσπῆσῃ εἰς τοὺς προύχοντας τῆς κοινότητός μας (Κοινότης — Συνεταιρισμοὶς — Ἐκκλησία — Σύλλογος Καστελλιωτῶν) ὅπως προβοῦν εἰς περαιτέρω ἐνεργείαις διὰ τὴν ἐνημέρωσιν τοῦ κοινοῦ καὶ προώθησιν τοῦ θέματος τοῦ ἀναδασμοῦ.

ΤΑ ΚΑΜΟΝΑΤΑ ΤΗΣ ΔΕΗ

Ἡ Δ.Ι.Ε.Η. ποὺ εἰκαμε μὲ τοὺς ἀρμεβίσιους τῆς τεχνικῆς τῆς μελέτης ἠλεκτροφυσητισμοῦ τοῦ χωριοῦ μας, τὴν ἔκαμε λειψή. Καὶ τοῦτο γιὰ νὰ γλυτώσῃ μερικὲς κολλῶνες. Ἐπισὶ τὰ ἀκροαία σπῆτινα ποὺ χωριοῦ θέν θὰ πάρουν φᾶς. Ὑπάρχει καμῶνας ἀρμεβίσιους νὰ ἐνδιαφερθῇ;

ΤΟ ΓΛΕΝΤΙ

Συνέχεια εκ τής 1ης σελ. χορευτὴ γυρίζει κατὰ τὰ τραπέζια μὲ μιὰ φωνὴ βγαλμένη ἀπὸ ψυχὴ ποὺ πνίγεται στὴ χαρὰ.

—Πόσο θὰ ζήσουμε, εὐ παιδιά;

—Ἐχω τρεῖς χιλιάδες κ' ἦρθα στὸ χωριὸ μου νὰ τὶς πετάξω στὰ κλαρίνα! πετάγεται ἄλλος ἀποκεῖ.

—Εἶσαι ἀδελφός μου, τῶχεις καυαλάθει; λέει ἕνας τρίτος χορευόντας στὸν διπλανὸ του καὶ εἰχεται στὴν ἀγκαλιά του καὶ τὸν σταυροφιλάει γεμάτος ἐξέπασμα κ' ἀγάπη.

Πᾶσχα θράδυ. Ἀνάσταση, γιορτῆ, χορὸς. Ψυχὲς μεθυσμένες ἀπ' τὴ χαρὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀγάπης ποὺ πέτυχαν τὴ στιγμὴ γιὰ νὰ ξεδώσουν, νὰ ἐκφραστοῦν. Αὐτὰ, γιὰ ὅσους μέιναν ἀνθρωποι.

Γ. ΧΑΛΑΤΣΑΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΠΑΡΟΥΚΑΣ

Με πραγματική συρροή όλων των συγχωριανών μας και μεγάλο μέρος των κατοίκων των γύρω χωριών και πολλών φίλων του χωριού μας μεταξύ των οποίων και οι πολιτευταί κ.κ. Κ. Λιβαρίκης, Δ. Χλωρός, έτελέσθησαν τὰ εγκαίνια του νεοδημιού παρεκκλησίου του 'Αγίου Γεωργίου — Μπαρούκας.

Ός είχε εξαγγελθή ηΐξη, η 'Επιτροπή 'Ανεγέρσεως υπό την αΐγ'α της Κοινότητος εΐχαν έργανώσει πανηγυρικών πρόγραμμα, τὸ ὅποιον και ἔδωσε γνήσιον χαρακτήρα γιορτῆς και ἔυμισε προπολεμικῆς ἡμέρας.

Τὸ ἑσπέρας τῆς 22ας 'Απριλίου ἔγινε κατανυκτικὸς 'Εσπερινὸς, τὴν δὲ ἑπομένην ἡ λειτουργία με ἀρτοκλασίαν και ἀγιασμός.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ὠμίλησαν δι' ὀλίγων πρὸς τοὺς παρευρεθέντας οἱ κ.κ. Δημ. Χαλατσάς, σχετικῶς με τὴν ἱστορίαν του ναοῦ και Γ. Καραπλῆς σχετικῶς με τὸ ἱστορικὸν τῶν ἀγώνων, οἱ ὅποιοι ἐπικολούθησαν και τοὺς ὁποίους εἶχεν ἀθλοθετήσει ἡ οἰκογένεια Καραπλῆ εἰς μνήμην τῆς θανούσης μητρός του.

Τὴν 'Ελληνοδίκων 'Επιτροπὴν τῶν ἀγώνων ἀπετέλουν οἱ Αἰδεσιμώτατοι Π. Παπανικολάου και Χ. Κουτούμπας, ὁ διευθυντῆς τοῦ Δημ. Σχολείου κ. Ι. Ζαγγανάς, οἱ ἱατροὶ κ.κ. Γ. Καραπλῆς και Ν. Δ. Βέλλιος. 'Ακολουθῶν περὶ ὥραν 10. 30' ἤρχισεν ἡ ἐκτέλεση τῶν ἀγωνισμάτων ἐρόμου, ἄλματος, και σφαίρας.

'Η συμμετοχὴ διαφέρετο στὴν ὁμοῖα ἐφήβων και στὴν ὁμάδα παιδῶν.

Νικηταὶ ἀνεδείχθησαν στὸ δρόμο 100 μ. ἀπὸ τοὺς ἐφήβους οἱ 1) Δημ. 'Απ. Χουλιάρης, 2) Εὐάγγελος Γ. Μακρῆς και 3ος) 'Αθανάσιος Ταξ. Δερμάνης.

'Απὸ δὲ τοὺς παῖδας 1ος) 'Ηλίας 'Απ. Χουλιάρης, 2ος) 'Ιωάννης Γ. Καρδάκος και 3ος) Δημήτριος Χαρ. Δερμάνης.

Εἰς τὸ ἄλμα ἀπλοῦν ἐφήβων

νικηταὶ ἀνεδείχθησαν 1ος) Δημ. 'Απ. Χουλιάρης με 5,28 μ., 2ος) ὁ Νικόλαος Γ. Κεντολάτος με 4,67 μ. και 3ος) ὁ Εὐάγγελος Γ. Μακρῆς με 4,57 μ. ἀπὸ δὲ τοὺς παῖδας ὁ 'Ηλίας 'Απ. Χουλιάρης με 4,25 μ., ὁ 'Ιωάννης Γ. Καρδάκος με 3,80 μ. και ὁ 'Αλέξανδρος Ν. Τσακρῆς με 3,62 μ.

Τέλος εἰς τὴν σφαιροβολίαν (πετρεσφαίραν) ἐπρώτευσαν 1ος) ὁ Νικ. Δημ. Τσακινιάς με 64,10 μ. 2ος) ὁ Κωνσταντῖνος 'Εξαχσος 63,90 μ. και 3ος) ὁ Δημήτριος Σεραφ. Δελμούζος με 60 μ.

'Ακολουθῶν οἱ νικηταὶ ἐστέφθησαν με κότινον ἀγριελιάς και τοὺς ἀνεμειμήθησαν και τὰ ἀθλοθετηθέντα κύπελλα παρὰ τῆς 'Ελληνοδίκων 'Επιτροπῆς.

Μετὰ τοὺς ἀγῶνας οἱ γέροντες ἔστησαν χορὸ γύρω - γύρω ἀπὸ τὸ δένδρο τῆς Μπαρούκας. Τὸ θέαμα ἦταν ἀληθινὰ συγκινητικὸ. "Εβλεπε κανεὶς τοὺς

στυλοβάτες τοῦ χωριού μας νὰ δύναν ἀρμόσι τὸ παρὸν. 'Ο Αὐγερολάμπρος, ὁ Καντζάκος, ὁ Λεζομήτρος κ.λ.π.

Μετὰ ὁ χορὸς γενικεύθηκε. Τὸ ἀπόγευμα ὅλο τὸ χωριὸ ἐπαμύλλετο ἑριμύτερο. Τὸ κέφι ἔδωκε και πῆρε και ἡ ὄψη ἦταν ἀληθινὰ πανηγυριώτικη.

'Η 'Επιτροπὴ 'Ανεγέρσεως βοηθῶντας στὸν πανηγυρισμὸ προσέφερε μεζὲ και κρασί σὲ ὅλους. "Ενα γύρω ἦταν στημένα τραπέζια με καρέκλες και σερβιρίντουνταν μεζὲς και κρασί.

Τὸ θρόδου τὸ πανηγύρι μετοφέρθηκε στὰ καφενεῖα μέχρι τὶς πρωινῆς ὥρες.

"Όπως μάθαμε οἱ φανατικότεροι με ἐπικεφαλῆς τὸν Μήτσο Κ. Στεργιόπουλο πήραν τὰ «λουξ» ἀπ' τὰ καφενεῖα και τὰ ὄργανα και ξαναγύρισαν στὸ λιβάδι και ξανάστησαν χορὸ μέχρι, ποὺ τοὺς πῆρε ἡ μέρα.

Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ

'Η ἔθνικὴ μας ἑορτὴ πανηγυρικῶς ἐορτάσθη στὸ χωριὸ μας. 'Απὸ τὴν παραιωνὴν 24ην τοῦ μηνὸς ὀλόκληρο τὸ χωριὸ ἔπλησε στὸ κυανόλευκο. 'Απ' ἄκρη σ' ἄκρη γενικὸς σημασιοστασιασμός. Στὸ προαύλιο τοῦ Σχολείου οἱ μαθηταὶ και μοθητριαι ἔκαιαν ἐπίσημη ἔπαρση τῆς σημαίας και καθάρισαν και εὐπρέπισαν τὸ χωρὸ τοῦ σχολείου τῆς ἐκκλησίας και τοῦ ἡρώου. Τὸ ἀπόγευμα ποικιλοῦθησαν με ὄλους τοὺς συγχωρισμούς μας τὸν μεγάλων ἐσπερινὸν εἰς τὸν ἐορτάζοντα και τῆς Εὐαγγελιστρίας. 'Επ' εὐκαιρία ὁ Δι. τῆς τοῦ Σχολείου κ. Ι. Ζαγγανάς ὁ ἔπαιξε εἰς τοὺς μαθητὰς τὸ νόημα τῆς ἔθνικῆς ἑορτῆς.

Τὸ πρωὶ τῆς 25ης Μαρτίου ἐξετέλεσθη τὸ ὑπὸ τῆς Κοινότητός μας ἐκπονηθὲν πρόγραμμα εἰρτασμοῦ.

'Ολόκληρο τὸ χωριὸ προσήλθε και ποικιλοῦθησε τὴν θείαν λειτουργίαν και τὴν ἐπαικολουθήσαν δοξαλογίαν. 'Εν σώματι προσήλθον και οἱ μαθηταὶ με ἔθνικὰς

ἐνδυμασίας και οἱ διδάσκαλοι των.

Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Π. Τσακινιάς.

Μετὰ τὴν ἔξοδον ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν ἐγένετο παρέλασις τῶν μαθητῶν πρὸ τοῦ ἡρώου και ἀκλουθῶν με καταλιήλους προσολιαιὲς κατετέθησαν στέφανοι ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος, τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου και τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν.

'Επικελεύθησαν ἀπαγγελία πατριωτικῶν ποιημάτων και ἐψάλλησαν ἔθνικὰ ἄσματα ὑπὸ τῶν μαθητῶν τοῦ Σχολείου.

Τὴν 3ην ἀπαιγευματινὴν τὴν ἐκ τριῶν σπριμιμάτων γήπεδον τοῦ Σχολείου ἐγάμισε κόσμον.

'Απὸ σκινητῆς ἐδόθη παράστασις τρισσῶρων πατριωτικῶν σκέτες ὑπὸ τῶν μαθητῶν και μοθητριῶν, ἤτοι: α) τὸ κερμὸ σκολειοῦ, β) τὸ ξημέρωμα τῆς λευτεριάς, γ) ἡ λεβεντογενιὰ τοῦ 21 και δ) ὁ μπουρλοτέρης τῶν ψυχῶν, με μεγάλην ἐ-

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

'Εφημερίδα «Καστελλιῶτικα Νέα Χαλκοκονδύλη 40—'Ε ν τ ε ὁ θ .

Εἰς ἀπάντησιν τῆς παρακλήσεώς σας σὰς πληροφορῶ εὐχαρίστως ἔτι Νομαρχιακὸν Συμβούλιον κατέπιν εἰσηγήσεώς μου ἐνέκρινε σήμερον τὴν χορήγησιν πιστώσεως 40.000 δραχ. ἐκ τοῦ κονδουλίου 1.500.000 δραχμῶν τῆς 'Επαρχιακῆς 'Εσπερίας διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Καστελλίων—'Αποστολιᾶς.

ΑΘΑΝ. ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗ.

ΚΑΝ ΚΙΚΗΝ Κ. ΛΙΔΩΡΙΚΙ Πινδάρου 26 'Αθήνας

Περατωθείσης ἀνεγέρσεως Παρεκκλησίου 'Αγίου Γεωργίου Μπαρούκας Καστελλίων 5 ἐνδιαφέρων σας και δωρεὰς σο Εὐχαριστοῦμεν ἀπέιρας ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ

ΓΑΜΟΙ

Τὴν 24ην 'Απριλίου ἔ.ἔ. ἐτελέσθησαν εἰς 'Αθήνας οἱ Γάμοι τοῦ κ. Γεωργίου 'Ιωάννου Παπανικολάου μετὰ τῆς Δίδος Παπαϊωάννου. Τοὺς εὐχόμεθα κάθε εὐτυχία

ΣΥΓΧΑΡΙΗΤΗΡΙΑ

Τὴν κατόπιν εἰσιτηριῶν ἐξέσεων μετὰ 150 ὑποψηφίων εἰσερχθεῖσαν εἰς τὸ ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΟΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΜΟΝΑΧΩΝ ΟΥΡΣΟΥΛΙΑΝΩΝ Δα Βιθὴν 'Ια Παπαϊκολάου συγχαίρομεν ἐγκάθως εὐχόμενοι καλὴν πρόσδο.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΙΝΑΚΑΙΝΗΣ ΙΝ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ

'Ο κ. Δημ. Λυκαυγέρης προσέφεραν διὰ τῆς ἐφημερίδος μας δρα 300.

πιτυχίαν, τὰ ὅποια κατεσκευασίαν ὄλους τοὺς παρισταμένους και ἀπηγγέθησαν πολλὰ πατριωτικὰ ποιήματα και ἐψάλλησαν ἐπ τῆς ἔθνικῆς ἄσματα.

Και ἡ ἑορτὴ ἐκλεισε με τὸν ἔθνικὸν ὕμνον. Τὸ θράδου ἔδωκε και πῆραν οἱ πατριωταρόδοτες ροισιοφωτιῆς, ἡ ζωντανὴ αὐτὴ ἀνμνηση τῆς μεταδόσεως τοῦ ξεσκαμοῦ τοῦ 1821 ἀπὸ ἰράχη σὲ ροχη σ' ὄλη τὴν 'Ελλάδα.